

இனிமையான குழந்தைகளே! நினைவின் யாத்திரையில் நேரத்தை ஈடுபடுத்திக் கொண்டே இருந்தீர்கள் என்றால் பாவ கர்மங்கள் அழிந்து கொண்டே போகும், அனைத்திலிருந்தும் பற்றுதல் நீங்கி விடும், தந்தையின் கழுத்து மாலைபாகி விடுவீர்கள்.

கேள்வி: இறைதந்தையிடமிருந்து குழந்தைகளாகிய நீங்கள் எந்த இரு வார்த்தைகளின் படிப்பை படிக்கிறீர்கள்? அந்த இரு வார்த்தைகளில் எந்த இரகசியம் அடங்கியுள்ளது?

பதில்: இறைதந்தை உங்களுக்கு இவ்வளவுதான் படிப்பிக்கிறார் - ஓ ஆத்மாக்களே, சரீர உணர்வை விடுங்கள் மற்றும் என்னை நினைவு செய்யுங்கள். இந்த இரு வார்த்தைகளின் படிப்பை, இதற்காகத்தான் படிப்பிக்கப்படுகிறது. ஏனென்றால் இப்போது நீங்கள் இந்த பழைய உலகத்தில் பழைய சரீரத்தை எடுக்கக் கூடாது. நீங்கள் புதிய உலகத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். நான் உங்களை என்னுடன் அழைத்துச் செல்ல வந்துள்ளேன். ஆகையால் தேகத்துடன் சேர்த்து அனைத்தையும் மறந்து கொண்டே செல்லுங்கள்.

பாடல்: நீங்களே தாயும் தந்தையும் . . .

ஓம் சாந்தி. எந்த மனிதரின் மூலமாகவும் நாம் சாஸ்திரத்தைக் கேட்பதில்லை என்பதை சாலிக்கிராம குழந்தைகள் அறிவார்கள். இது சத்சங்கம் என்று கூறப்படுவதில்லை, படிப்பு என்று கூறப்படுகிறது. மனிதர்களிடம் கேட்டால், நாங்கள் சத்சங்கம் செல்கிறோம் என்றோ கல்லூரிக்குச் செல்கிறோம் என்றோ கூறுவார்கள். சத்சங்கத்தில் சாது, சன்னியாசி, வித்வான் முதலானவர்கள் கற்றுக்கொடுப்பவர்களாக இருப்பார்கள் என்பதை அறிவீர்கள். பள்ளியில் கூட மனிதர்கள் ஆசிரியர், பேராசிரியர் முதலானவர்கள் இருப்பார்கள், இங்கே மனிதர் இல்லை. இவர் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட ஆன்மீக தந்தை, அவர் நீங்கள்தான் தாயும் தந்தையும் என்று போற்றப்படுகிறார். இந்த மகிமை தேவதைகளுக்கும் இல்லை, பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரருக்கும் கூட இந்த மகிமை இல்லை. இது நிராகார பரமபிதா பரமாத்மாவின் மகிமையாகும். நிராகார பரமபிதா பரமாத்மா இந்த சரீரத்தை தாரணை செய்து தன் பாகத்தை நடித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை குழந்தைகள் அறிவார்கள். இந்த நிராகார பரமபிதா பரமாத்மாவைத் தவிர வேறு யாரும் பிரம்மாகுமார்-குமாரிகளுக்கு படிப்பை சொல்லிக் கொடுக்க முடியாது. பிரம்மாவைக்கூட ஞானக்கடல் என்று கூற முடியாது. இவரை பிரஜாபிதா என்று கூறுவோம், ஞானக் கடல் என்று ஒரே ஒரு பரமபிதா பரமாத்மாதான் கூறப்படுகிறார். அவர்தான் தூய்மையற்றவர்களை தூய்மைப்படுத்தக்கூடியவர், ஏனென்றால் ஞானக்கடல் மூலம்தான் சத்கதி ஏற்படுகிறது. இது புதிய விஷயமாகும். கீதையில் கிருஷ்ணரின் பெயரைப் போட்டு பொய்யானதாக ஆக்கிவிட்டார்கள். இப்போது ஞானம் நிறைந்த பரமபிதா பரமாத்மா வந்து ஞானத்தைக் கொடுக்கிறார் என்பது மனிதர்களுக்கு எப்படி தெரிய வரும்? இதை மனிதர்கள் மறந்து விடுகின்றனர். துவாபர யுகத்தின் ஆரம்பத்திலேயே சாஸ்திரங்கள் உருவாகின்றன என்பதல்ல. முதலில் தந்தையின் படம், கோவில் முதலானவைகள் உருவாகின்றன, அதன் மூலம் பக்தி ஆரம்பமாகிறது என்று புரிய வைக்கப்படுகிறது. பூஜைக்குரியவர் ஒரு சிவன்தான் ஆவார். பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரர் மற்றும் ஜகதம்பா, ஜகத்பிதா பூஜிக்கத் தகுந்தவர்கள் என்பதல்ல. இவர்கள் அனைவரையும் பூஜிக்கத் தகுந்தவர்களாக ஆக்குபவர் ஒரு தந்தைதான் ஆவார். அவருடைய பக்தியும் கூட கண்டிப்பாக அதிகமாக ஏற்படும். இவரோ (பிரம்மா) ஒன்றும் இல்லை. இவருக்குள் பரமபிதா பரமாத்மா வரவில்லை என்றால் இவருக்கு என்ன பூஜை நடக்கும்? அனைவருக்கும் சத்கதி வழங்கும் வள்ளல் ஒரே தந்தைதான் ஆவார். இதை மனன சிந்தனை செய்ய வேண்டும். பக்தி எப்படி ஆரம்பிக்கும்? சிவபாபா மனன சிந்தனை செய்வதில்லை. குழந்தைகள் செய்ய வேண்டும். யார் பிரம்மாவின் முக வம்சாவளியாக இருக்கிறாரோ அந்த சரஸ்வதியும் மனன சிந்தனை செய்ய வேண்டும். உயர்விலும் உயர்வானவர் ஒருவர்தான் ஆவார். அவர் வரவில்லை என்றால் உலகத்தை பதீதத்திலிருந்து பாவனமாக யார் ஆக்குவார்கள்? அனைத்து மனிதர்களுமே தூய்மையற்றவர்களாக உள்ளனர். இப்போது சிவபாபா வரவில்லை என்றால் சொர்க்கத்தின் ஆஸ்தியை யார் தருவார்கள்? நிச்சயபுத்தி இல்லை என்றால் வெற்றி மாலையில் உருட்டப்பட மாட்டீர்கள். நல்ல குழந்தைகள் எப்போதும் கழுத்தின் மாலை ஆகின்றனர். இந்த குழந்தை மிகவும் நல்ல, கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்த குழந்தை என்று தந்தையும் மகிழ்ச்சியடைகிறார். பல தாய் தந்தையருக்கு 12 முதல் 14 வரை குழந்தைகள் இருக்கின்றனர். அவர்களுக்குள் சிலர் கெட்டவர்களாகவும், சிலர் நல்லவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். பதீத பாவனர் தந்தையைத் தவிர வேறு யாரும் தூய்மையற்றவர்களை முன்னேற்ற முடியாது. கங்கா நதிக் கரையில் கூட கங்கையின் கோவில் இருக்கிறது என்று நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆக புரிய வைக்க வேண்டும் - பிறகு இந்த கங்கை யார்? இவர் ஏதும் சக்தியா, இதன் மூலம் தூய்மையற்றவரிலிருந்து தூய்மையாகிறார்களா, நீரின் மூலம் தூய்மை

யடைவார்களா? கங்கை பதீத பாவனி (தூய்மையற்றவர்களை தூய்மைப்படுத்துவது) அல்ல என்று தந்தை கூறுகிறார். யோகம் இல்லாமல் யாரும் தூய்மையடைய முடியாது. ஆகையால் நீங்கள் கங்கா ஸ்னானம் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. யோகத்தின் அர்த்தம் நினைவு ஆகும். புத்தியின் யோகத்தை ஈடுபடுத்த வேண்டும். அவர்கள் பல யோகாசனங்கள் முதலானவைகளை செய்கின்றனர். பல விதமான ஹடயோகங்கள் செய்கின்றனர். அவை யோகம் என்று கூறப்படுவதில்லை. மாதர்கள், கன்யாக்களுக்கு ஹட யோகத்தைப் பற்றி என்ன தெரியும்?

மனிதர்கள் பள்ளியில் படிக்கின்றனர், அதில் ஏமாற்றம் அடையக் கூடிய விஷயம் எதுவுமில்லை. ஏதாவது ஒரு பரீட்சையில் தேர்ச்சி அடைகின்றனர். இந்த பரீட்சையில் தேர்ச்சி அடைந்து நாம் இப்படி ஆவோம் என்று தெரிந்திருப்பார்கள். இங்கும் கூட நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள் - இதுவும் கூட பரீட்சை, இறைதந்தை படிக்க வைக்கிறார். அவர் பதீத பாவனர். உங்களுடையது இறைதந்தையின் மாணவர் வாழ்க்கையாகும். தந்தை பதீதரிலிருந்து பாவன மானவராக எப்படி மாற்றுகிறார்? கூறுகிறார் - ஓ ஆத்மாக்களே, இந்த சரீரத்தின் உணர்வை விடுங்கள். இந்த பழைய உடலை விட வேண்டியுள்ளது. முதன் முதலில் உங்களின் சரீரம் வெள்ளையாக (அழகாக) இருந்தது. இப்போது இரும்பு யுகத்தினுடையதாகி விட்டது. இப்போது நீங்கள் புதிய சட்டையை (உடலை) இங்கே எடுக்க வேண்டியதில்லை. ஏனென்றால் இங்கே 5 தத்துவங்களும் தமோபிரதானமாக உள்ளன. இப்போது நான் குழந்தைகளாகிய உங்களை என்னுடன் அழைத்துச் செல்வேன். சென்ற கல்பத்திலும் கூட அழைத்துச் சென்றிருந்தேன். நான் காலனுக்கெல்லாம் காலன் ஆவேன். அனைவரையும் திரும்ப அழைத்துச் செல்வேன். பிறகு உங்களை அமரபுரிக்கு அனுப்பி வைப்பேன். இது மரணலோகம், சீ சீ (கீழான) உலகம். ஆகையால் சங்கம யுகத்திற்கு 100 வருடங்கள் தேவைப்படுகிறது. மற்ற யுகங்கள் 1250 வருடங்களுக்கானவை. இந்த கடைசி காலத்தின் சங்கமயுகத்தின் ஆயுள் மிகவும் சிறியதாகும். பிராமணர்களின் குடுமி சிறியதாக உள்ளது போல இந்த சங்கமயுகமும் சிறியதாகும். பிறகு இந்த உலகம் அழிந்து விடும்போது புதிய வீடு முதலானவைகளை கட்டத் தொடங்கி விடுவீர்கள். அதில் முதலில் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் வருவார். அவர் மாளிகை முதலானவைகளை கட்ட வைப்பதில் அதிக ஆர்வமிக்கவர். யாரோ மிகவும் அலங்காரப்பிரியராக இருந்தார் அல்லவா ! அவர் அமர்நாத் கோவில் கட்ட வைத்தார். பிர்லாவும் கூட மிகவும் ஆர்வமிக்கவர். எவ்வளவு நல்ல கோவிலைக் கட்டவைத்துள்ளார்! பூஜைக்குரியவர்களில் முதல் எண்ணிக்கையில் வருபவர் சிவபாபா ஆவார். பிறகு பக்தி மார்க்கத்திலும் கூட முதலில் சோம்நாத் கோவில் உருவாகிறது. அதுவும் கூட சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு உருவாகியிருக்க வேண்டும். பிறகு பூஜை தொடங்கும். இப்போது அடர்ந்த காரிருள் உள்ளது. இரவு முடிந்து பிறகு பகல் வரும்.

இரவுக்கும் பகலுக்கும் இடையில் நான் வருகிறேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். மிகப் பெரிய சண்டையும் உள்ளது. யாதவர்களின் வயிற்றிலிருந்து வெளிப்பட்ட பொருட்களின் மூலம் முழு குலமும் அழிந்தது என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் - வினாசத்திற்கான ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டிருக்கின்றனர். யாரோ தூண்டுபவர்கள் இருக்கின்றனர் என்று புரிந்து கொள்கின்றனர். இரு தரப்பினரும் வினாசத்திற்காக அணுகுண்டுகளைத் தயாரித்து வைத்துள்ளனர். சிலர் வினாசத்தைப் பார்க்கவில்லை என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள், நல்லது, வைகுண்டத்தைப் பார்ப்பார்கள் அல்லவா! நல்ல விதமாகப் படித்து தந்தையிடமிருந்து எல்லைக்கப்பாற்பட்ட ஆஸ்தி எடுக்க வேண்டும். உங்களை சாகார பாபா படிப்பிக்கவில்லை. சாஸ்திரங்கள் முதலான விஷயங்கள் இல்லை. இதனை சுயம் ஞானக் கடல் படிப்பிக்கிறார். நீங்கள் தம்மை ஆத்மா என்று புரிந்து கொண்டு தந்தையை நினைவு செய்கிறீர்கள். பகவானுடைய மகா வாக்கியம் - தன்னுடைய குழந்தைகளுக்குக் கூறுகிறார் நான் குழந்தைகளாகிய உங்கள் முன்னால் இருக்கிறேன். யார் என்னுடைய குழந்தைகளாக ஆகின்றனரோ அதில் சிலர் நேரடிக் குழந்தைகளாக இருக்கின்றனர், சிலர் மாற்றாந்தாய் குழந்தைகளாக இருக்கின்றனர். நேரடிக் குழந்தைகளுக்குத்தான் ஆஸ்தியில் உரிமை இருக்கிறது. சந்தேக புத்தி உடையவர்களை மாற்றாந்தாய் குழந்தைகள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுக்கு ஆஸ்தி கிடைக்காது. அவர்கள் பிறகு முயற்சிக்குத் தகுந்தாற்போல பிரஜைகளில் போய் விடுகிறார்கள். நேரடிக் குழந்தைகள் இராஜ்யத்தில் வந்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் தந்தை மீது அன்பு செலுத்துகிறார்கள். தந்தை அவர்கள் மீது அன்பு செலுத்துகிறார். உங்கள் மீது பலி ஆவேன் என்று பாடுகின்றனர் அல்லவா! பாபா சொல்கிறார் - என்னை நினைவு செய்தீர்கள் என்றால் உங்களுக்கு உதவி செய்வேன். தைரியம் குழந்தை களுடையது, உதவி தந்தையுடையது. அனைத்திலிருந்தும் புத்தியைத் துண்டித்து ஒருவருடன் இணைக்க வேண்டும். நாங்கள் பாபாவினுடையவர்கள், இவையனைத்தும் பாபாவுடையது என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். பாபாவுக்கு நாம் நம்முடைய பழைய சாமான்களைக் கொடுக்கிறோம். அதற்குப் பதிலாக சொர்க்கத்தின்

எல்லைக்கப்பாற்பட்ட இராஜ்யத்தின் ஆஸ்தியைப் பெறுகிறோம். இந்த பழைய உடல் மீது நம்முடைய பற்று நீங்கி விட்டது. இதுவோ தமோபிரதானமான நோய்வாய்ப்பட்ட சரீரமாகும். நம்மிடம் வேறு என்ன இருக்கிறது? மனிதர்கள் இறந்ததும் அனைத்தும் போய் விடுகிறது. பிறகு அவர்களுடைய அனைத்தும் வெட்டியானுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. நாங்கள் அனைத்தையும் உங்களுக்குக் (சிவ பாபாவுக்கு) கொடுக்கிறோம். பற்றை நீக்குவதற்காக நாம் நிரந்தரமாக பாபாவை நினைவு செய்வதற்கான முயற்சி செய்கிறோம். மாயை தடையை ஏற்படுத்துகிறது. ஆகையால் மெது மெதுவாக எந்தளவு என்னை நினைவு செய்ய நேரம் ஒதுக்குகிறீர்களோ அந்தளவு பாவ கர்மங்கள் வினாசம் ஆகும். அவர்களே என்னுடைய கழுத்து மாலை ஆவார்கள். எவ்வளவு சகஜமாக புரிய வைக்கிறார். இந்த ரதம் கூட நாடகப் படிகளாக நிச்சயிக்கப் பட்டுள்ளது என்று பாபா புரிய வைக்கிறார். வேறு யார் சரீரத்திலும் நான் வர முடியாது. நீங்கள் கூட சொல்கிறீர்கள் - பாபா, கல்பத்திற்கு முன்பும் கூட நாங்கள் உங்களை இதே வீட்டில் இதே உடையில் சந்தித்தோம், மேலும் உங்களிடமிருந்து ஆஸ்தி பெற்றோம். ஆக எவ்வளவு சகஜமாக இருக்கிறது. பாபா சொல்கிறார் - என்னை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள், வேறு யார் பக்கமும் புத்தி போகக் கூடாது. நினைவிருக்கட்டும் - கடைசி காலத்தில் யார் மகனை நினைக்கிறார்களோ, அல்லது யாரையாவது நினைவு செய்தால் பிறகு அங்கே பிறவி எடுக்க வேண்டியிருக்கும். எங்கேயும் பற்றுதல் இருக்கக் கூடாது. கடைசி காலத்தில் யார் மனைவியை நினைக்கிறார்களோ . . . என்று பழமொழி உள்ளது. தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்க தந்தை வருகிறார். அவருக்கு எவ்வளவு மகிமை செய்கிறார்கள். ஏக் ஓம்கார். . (ஒரு ஓங்காரமாக உள்ளவர்) அவருக்கு ஒரே ஒரு பெயர் உள்ளது. பெயரை மாற்றுவதற்கு, அவருக்கு வேறு சரீரம் கிடைப்பதில்லை. நீங்கள் 84 பிறவிகள் எடுக்கிறீர்கள், பெயர் கூட 84 பெயர்கள் கிடைக்கிறது. தந்தையின் மகிமையைப் பாடுகிறார்கள் - பயமற்றவர், விரோதமற்றவர், அகால மூர்த்தி . . . அவர்தான் காலனுக்கெல்லாம் காலன். அவரை காலன் சாப்பிட முடியாது. நான் அனைவரையும் முக்தி தாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்வேன். விரோதமற்றவர் - எனக்கு யார் மீதும் விரோதம் கிடையாது. அகால மூர்த்தி, பிறப்பு இறப்பு அற்றவர், நான் பிறப்பு இறப்பில் வருவதில்லை. அவருக்கு எவ்வளவு மகிமை பாடுகின்றனர். துக்கத்தை நீக்கி சுகத்தைக் கொடுப்பவர் என்று பாடவும் படுகிறார். கலியுகத்தின் துக்கத்தை அழிக்கிறார், சத்யுகத்தின் சுகத்தைக் கொடுக்கிறார். பாரதத்தில் சத்யுகத்தில் ஜீவன் முக்தி இருந்தது என்று குழந்தைகள் தெரிந்திருக்கின்றனர். மற்ற அனைத்து ஆத்மாக்களும் சாந்தி தாமத்தில் (அந்த சமயத்தில்) இருந்தனர். நினைவுக்கு வருகிறது அல்லவா! தந்தை எப்போது சங்கமயுகத்தில் வருகிறாரோ அப்போது அனைவரையும் சாந்தி தாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறார். மேலும் உங்களை சுக தாமத்திற்கு அனுப்பி விடுகிறார். எவ்வளவு சகஜமான விஷயம். ஆனால் மாயை அப்படிப்பட்டது, இங்கிருந்து வெளியே சென்றதும் மறந்து விடுவார்கள். எப்படி கர்ப்பச் சிறையில் தர்மராஜரின் மூலமாக உங்களுக்கு தண்டனை கொடுக்க வைக்கிறேன். ஐயோ, ஐயோ என்று கதறுகிறார்கள் - நாம் மன்னிப்பு கேட்டுக் கொள்கிறோம், பிறகு இது போன்ற பாவம் செய்ய மாட்டோம் என்கிறார்கள். வெளியே வந்ததும் மீண்டும் பாவம் செய்யத் தொடங்கி விடுகின்றனர். இதுவோ மாயையின் இராஜ்யம் ஆகும். சத்யுகம் திரேதா யுகத்தில் மாயை இருப்பதில்லை. அங்கே சுகமோ சுகமாக இருக்கிறது. இப்போது நீங்கள் படித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இதில் வீடு வாசலை விடுவதற்கான விஷயமே இல்லை. பாபா சொல்கிறார் - தேகத்துடன் கூடவே அனைத்தையும் மறந்து விடுங்கள். இது உங்கள் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட சன்னியாசம் ஆகும். அந்த சன்னியாசிகளுடையது எல்லைக்குட்பட்ட சன்னியாசம் ஆகும், காட்டுக்குச் சென்று பிறகு ஊருக்குத் திரும்பி வந்து விடுகிறார்கள். எவ்வளவு பெரிய பெரிய பெயர்களை வைத்துக் கொள்கின்றனர். நான் எவ்வளவு சகஜமாகப் புரிய வைக்கிறேன் என்று பாபா சொல்கிறார். வயதான மாதர்கள் எவ்வளவு பேர் இருக்கின்றனர். எங்களுக்கு தாரணை ஆவதில்லை என்று சொல்கின்றனர். நல்லது, பரமாத்மா படிப்பிக்கின்றார் என்று தெரிந்திருக்கிறீர்கள் அல்லவா? அவர் சொல்கிறார் - என்னை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள். இதில் எந்த கஷ்டமும் கிடையாது. இப்போது நாம் 84 பிறவிகளின் சக்கரத்தை முடித்து விட்டோம். இது சுய தரிசன சக்கரம் ஆகும். ஆத்மாவுக்கு சக்கரத்தின் தரிசனம் கிடைக்கிறது. இங்கேதான் நோயற்ற உடல் உருவாகிறது. சக்கரத்தைத் தெரிந்து கொள்வதன் மூலம் நீங்கள் உயர்ந்த பதவியை அடைவீர்கள். ஆகையால் பாபா சொல்கிறார் - சுய தரிசன சக்கரதாரி ஆகுங்கள். எவ்வளவு சகஜமாக புரிய வைக்கிறார். சகஜமான நினைவு, சகஜமான சிருஷ்டி சக்கரம். எந்த கஷ்டமும் கிடையாது. இது உண்மையான வருமானம் ஆகும். மற்றபடி பணம், பொருள் அனைத்தும் அழிந்து போய்விடும். அனைத்தும் விடுபட்டுப் போய்விடும். கடல் கொந்தளிக்கும். இயற்கை சீற்றங்களும் வரும். பாரதம் சத்தியமான கண்டமாக இருந்தது. வேறு எந்த கண்டமும் இருக்கவில்லை. பாரதம்தான் சிவ பாபாவின் ஜென்ம பூமியாகும். இது பெரியதிலும் பெரிய தீர்த்த

08.08.2013

ஸ்தலமாகும். பாரதத்தில்தான் சோம்நாத் கோவில் எவ்வளவு நன்றாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இப்போது நிறைய கோவில்களை உருவாக்குகின்றனர்.

பாபா சொல்கிறார் - இந்த நேரத்தில் செய்யப்படும் திருமணம் முழுமையாக வீணாக்குவதாகும். சிவபாபாவுடன் நிச்சயதார்த்தம் முழுமையாகப் பயனளிப்பதாகும். சிவபாபா மணமகனாக இருக்கிறார். சொர்க்கத்திற்கு அனுப்பிவிடுகிறார். நீங்கள் இங்கே வந்துள்ளீர்கள், நரனிலிருந்து நாராயணன், நாரியிலிருந்து இலட்சுமி ஆவோம் என்று தெரிந்துள்ளீர்கள். ஆண்கள் ஆண்களாகத் தான் பிறப்பார்கள் என்பதல்ல. மாறிக்கொண்டே இருப்பார்கள். சிலர் ஆண் சரீரத்தை, சிலர் பெண் சரீரத்தை எடுப்பார்கள். பிறகு சத்யுகத்தில் இருந்து திரேதா யுகமாக எப்படி மாறுகிறது. இதுவும் புரிய வைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்போது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு ஞானக் கடல் இறைதந்தை படிப்பிக்கிறார். மனிதர்கள் தந்தையாக, ஆசிரியராக, சத்ருருவாக ஆக முடியாது. தந்தை ஆசிரியராக ஆகலாம். ஆனால் குருவாக ஆக முடியாது. ஆயினும் அது எல்லைக்குட்பட்ட படிப்பு ஆகும். இந்த பாபாவோ ஒரேடியாக சொர்க்கத்தின் எஜமானனாக ஆக்குகிறார். ஏதேனும் விஷயம் புரியவில்லை என்றால் ஆயிரம் தடவை கேளுங்கள். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமான பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகளும் காலை வணக்கமும். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணக்கான முக்கிய சாரம்:-

- 1) கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்த நல்ல குழந்தையாகி வெற்றி மாலையில் உருட்டப்பட வேண்டும். தந்தைக்கு தம்முடைய பழைய சாமான்களைக் கொடுத்து பலியாக வேண்டும். அனைத்திலிருந்தும் பற்றுதலை நீக்கி விட வேண்டும்.
- 2) கடைசி காலத்தில் ஒரு தந்தையின் நினைவு மட்டுமே இருக்க வேண்டும். அதற்காக மற்ற அனைத்திலிருந்தும் புத்தியின் தொடர்பைத் துண்டித்து, நிரந்தரமாக ஒரு தந்தையின் நினைவில் இருப்பதற்கான முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

வரதானம்:- அழிவற்ற அதீந்திரிய சுகத்தில் இருந்து அனைவருக்கும் சுகத்தைக் கொடுத்து, சுகத்தைப் பெறக்கூடிய மாஸ்டர் சுகத்தின் வள்ளல் ஆகுக !

அதீந்திரிய சுகம் அதாவது ஆத்மீக சுகம் அழிவற்றது. இந்திரியங்கள் அழியக் கூடியது. ஆக அதிலிருந்து கிடைக்கும் சுகமும் அழியக் கூடியது. ஆகையால் சதா அதீந்திரிய சுகத்தில் இருங்கள். அப்போது துக்கத்தின் பெயர் அடையாளம் வர முடியாது. வேறு யாராவது உங்களுக்கு துக்கம் கொடுத்தாலும் பெற்றுக் கொள்ளாதீர்கள். உங்களுடைய சுலோகன் - சுகத்தைக் கொடுங்கள், சுகத்தைப் பெறுங்கள்! துக்கத்தைக் கொடுக்காதீர்கள், துக்கத்தை எடுக்காதீர்கள்! யாரேனும் துக்கம் கொடுத்தால் அதை மாற்றி நீங்கள் சுகத்தைக் கொடுங்கள். அவரையும் சுகம் நிறைந்தவராக ஆக்கி விடுங்கள். அப்போது மாஸ்டர் சுகத்தின் வள்ளல் எனப்படுவீர்கள்.

சுலோகன்:- அதிகமாகப் பேசி சக்தியை வீணாக்குவதற்குப் பதிலாக உள்நோக்கு முகத்தின் ரசத்தை அனுபவிப்பவராக ஆகுங்கள்.